

Thuis in het Verpleeghuis

Waardigheid en trots op elke locatie

Sarah Blom (ouderenpsycholoog): ‘De maatschappij is niet klaar voor het verpleeghuis’

Sarah Blom is ouderenpsycholoog, theatermaker en voormalig mantelzorgster van haar grootmoeder met dementie. Al enkele jaren voert ze diepgaande gesprekken met mensen met dementie. Het leidt tot bijzondere ontdekkingen en inzichten die niet verloren mogen gaan. Sarah blogt erover en verwerkte ze in haar educatieve theatershow ‘Dag Mama’.

‘Op 2 november werd ik als ouderenpsycholoog gebeld door de Telegraaf. Men wilde graag mijn mening weten over het zogenaamde ‘plascontract’. Als ouderenpsycholoog heb ik ongewild over veel zaken een mening, met name over het reilen en zeilen in het verpleeghuis.

Zorg leveren is maatwerk

‘Het plascontract?’....Interessant woord. Ik ben benieuwd wie deze term in het leven heeft geroepen. Is het de familie, die zich kritisch heeft geuit over de omgang met zijn of haar naaste? Of het management van Careyn? Het woord heeft Nederland in ieder geval weer flink op zijn kop gezet. Maar heel eerlijk, in het verpleegtehuis komt het voor dat een bewoner 36 keer per dag naar het toilet wil. Het moge duidelijk zijn dat dit gewoonweg niet haalbaar is. Een verzorgende kan iemand niet 36 keer naar het toilet brengen en dus wordt er een overleg

gepland om te onderzoeken welke betekenis achter dit gedrag schuilgaat: is iemand depressief, wat de onrust deels verklaart? Is het een roep om aandacht, wat zijn uitweg vindt in de toiletgang (want pas dan word ik gehoord), is er sprake van een traumatische gebeurtenis in het verleden wat het gedrag kan verklaren? Zorg leveren is maatwerk en een 'plascontract' waarin men 3 keer per dag naar het toilet mag, is geen maatwerk. 3 keer per dag is inhumaan, ethisch niet pluis.

Het wezenlijke probleem ligt veel dieper

Maar ligt het wezenlijke probleem niet veel dieper? Is de maatschappij wel klaar voor het verpleeghuis? Ik denk van niet. Vreemd gedrag, moeilijk gedrag, schaamtevol gedrag, het komt allemaal voor. Mensen die de hele dag roepen, schreeuwen, naar het toilet willen, voorwerpen verzamelen, huilen, claimen, agressief zijn, seksueel actief zijn. Het hoort er allemaal bij. We zullen dit moeten accepteren. Wij allemaal. Pas wanneer de maatschappij hiervan doordrongen is, ons beeld overeenkomst met de werkelijkheid, kunnen we werken aan de broodnodige acceptatie ervan.

Stoppen met negeren en ontkennen

Zullen we alsjeblieft stoppen met het wegpoetsen en onder het tapijt schuiven van bizar gedrag? Zodat de verzorgenden op verjaardagfeestjes ook weer durven te vertellen dat ze in de zorg zitten, zonder zich voor hun prachtige beroep te schamen. Ja, ik ben ervan overtuigd dat enkel dan de verzorgenden echt kunnen doen waar ze goed in zijn, zorgen. Het zijn zij die over de geweldige vaardigheid beschikken om te signaleren wanneer een bewoner naar het toilet moet en hier vaak tijdig op in weten te springen. Hier hebben zij geen plascontract voor nodig. En indien iemand 36 keer per dag naar het toilet moet, zijn zij het die samen met familie onderzoeken hoe vaak het wel haalbaar is iemand naar het toilet te brengen (ieder half uur een toiletronde bv?). Samen. Want mensen, 3 keer per dag is inhumaan. Een blaas laat zich niet temmen en afwijkend gedrag laat zich niet normaliseren door wurgcontracten.'

Bron: *Oud worden met zorg*

Meer weten

- Lees ook de andere blogs van Sarah Blom:
 - [Dement en verliefd in het verpleeghuis](#)
 - [Hoe weet je of een verpleeghuis goed is](#)
- Of bezoek de website van Sarah Blom: www.oudwordenmetzorg.nl

tags:

[Blogs Sarah Blom](#) (11), [Welzijn](#) (144)